

บทสรุปผู้บริหาร

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์นได้รับอนุญาตจัดตั้งให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจากทบวงมหาวิทยาลัยและเริ่มเปิดการเรียนการสอนในปี 2541 เป็นมหาวิทยาลัยเอกชนในภูมิภาคของภาคกลางที่ได้รับการพิจารณาจัดตั้งขึ้นเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของภูมิภาค และเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาสู่ภูมิภาคของประเทศ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ที่สนับสนุนให้มีการขยายตัวทางด้านการศึกษาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางด้านทรัพยากรมนุษย์ของประเทศชาติ วัตถุประสงค์ที่สำคัญในการสถาปนามหาวิทยาลัยคือ เพื่อสนองความต้องการของชาติในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ผลิตรัพยากรมนุษย์ที่เทียบพร้อมด้วยความ เป็นเลิศทางวิชาการ มีทักษะขั้นสูงในการประกอบอาชีพและกอปรด้วยจริยธรรม

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น ตั้งอยู่เลขที่ 600 ตำบลสระลงเรือ อำเภอห้วยกระเจา จังหวัดกาญจนบุรี มีพื้นที่รวม 130 ไร่ 3 งาน 93 ตารางวา ในปีการศึกษา ๒๕๕๘ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์นได้เปิดดำเนินการสอนในระดับปริญญาตรี 4 คณะวิชา ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเปิดสอนรวมทั้งสิ้น 11 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชานิติศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สาขาวิชาการปกครอง สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า และสาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ และเปิดดำเนินการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา 3 หลักสูตร คือ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต(ไม่มีการรับนักศึกษา) หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (ไม่มีการรับนักศึกษา) และหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มีนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าทุกคณะวิชาจำนวน 381 คน มีบัณฑิตและมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจำนวน 81 คน อาจารย์ประจำ 62 คน งบดำเนินการ 17,035,834.00 บาท

มหาวิทยาลัยกำหนดกลุ่มการประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน สมศ เป็นสถาบันเพื่อผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปะและวัฒนธรรม

คณะผู้ประเมินคุณภาพภายนอก จำนวน 3คน ได้ศึกษาเอกสารการประเมินตนเองจากมหาวิทยาลัย และเอกสารประกอบอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก ได้ตรวจเยี่ยมสถาบันเป็นเวลา 3 วัน คือวันที่ 8, 9 และ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2550 ได้รับฟังการบรรยายสรุป เยี่ยมชมห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำงาน หอพักนักศึกษา หน่วยงานระดับคณะ ระดับภาควิชา หน่วยงานสนับสนุน สัมภาษณ์ผู้แทนสภาวิทยาลัย ผู้บริหารมหาวิทยาลัยทุกระดับ บุคลากร ศิษย์เก่า นักศึกษาปัจจุบัน ผู้แทนชุมชนและผู้ใช้บัณฑิต คณะผู้ประเมินได้มีการประชุมสรุปผลการประเมินในวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 และวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2551 และ

จัดส่งร่างรายงานให้มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น เพื่อการทักท้วงในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 มหาวิทยาลัยเวสเทิร์นได้จัดส่งข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของมาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 และ 3.3 ทั้ง 3 กลุ่มสาขาวิชาคือ กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ กลุ่มสาขาวิชามนุษย์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์เมื่อวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2551 ตามเอกสารแนบในภาคผนวก คณะผู้ประเมินได้มีการประชุมพิจารณาข้อมูลเพิ่มเติมในวันที่ 2 เมษายน และในวันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2551

ในการประเมิน คณะผู้ประเมินได้ประเมินตามมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ของ สมศ (คู่มือเมษายน พ.ศ. 2550) โดยมุ่งเน้นการรายงานตามสภาพจริง คำนึงถึงเอกลักษณ์ ธรรมชาติ และจุดมุ่งเน้นของมหาวิทยาลัยเวสเทิร์นที่อยู่ในกลุ่มการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปและวัฒนธรรม ด้วยวิธีการเชิงปริมาณและคุณภาพ ผลการประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน สมศ โดยคำนวณตามน้ำหนักและเกณฑ์ที่กำหนด มีดังนี้

ระดับสถาบัน

ได้คะแนนเฉลี่ยดีใน 4 มาตรฐานแรก 3.69 และคะแนนเฉลี่ยดีใน 7 มาตรฐาน 3.72 มี 5 รายมาตรฐานที่ได้ผลการประเมินระดับดี ไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

ระดับกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้คะแนนเฉลี่ยดีใน 4 มาตรฐานแรก 3.84 และคะแนนเฉลี่ยดีใน 7 มาตรฐาน 3.782 มี 5 รายมาตรฐานที่ได้ผลการประเมินระดับดี ไม่มีมาตรฐานใดอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

การประเมินกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้คะแนนเฉลี่ยดีใน 4 มาตรฐานแรก 3.76 และคะแนนเฉลี่ยดีใน 7 มาตรฐาน 3.83 มี 5 รายมาตรฐานที่ได้ผลการประเมินระดับดี ไม่มีรายมาตรฐานใดอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีได้คะแนนเฉลี่ยดีใน 4 มาตรฐานแรก 3.90 และคะแนนเฉลี่ยดีใน 7 มาตรฐาน 3.95 มี 5 รายมาตรฐานที่ได้ผลการประเมินระดับดี ไม่มีรายมาตรฐานใดอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ดังตารางต่อไปนี้

ผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับสถาบันและกลุ่มสาขาวิชา

มาตรฐาน	สถาบัน	สถาบัน	กลุ่ม บริหารธุรกิจ	กลุ่ม บริหารธุรกิจ	กลุ่ม มนุษย และ สังคม	กลุ่ม มนุษย และ สังคม	กลุ่ม วิศวกรรม ศาสตร์	กลุ่ม วิศวกรรม ศาสตร์
	คะแนน	ผล	คะแนน	ผล	คะแนน	ผล	คะแนน	ผล
มาตรฐานที่ 1 มาตรฐาน ด้านคุณภาพบัณฑิต	3.25	พอใช้	4.17	ดี	3.38	พอใช้	4.33	ดี
มาตรฐานที่ 2 มาตรฐาน ด้านการวิจัยและงาน สร้างสรรค์	3.60	ดี	2.60	พอใช้	4.20	ดี	3.00	พอใช้
มาตรฐานที่ 3 มาตรฐาน ด้านการบริการ วิชาการ	4.25	ดี	4.17	ดี	3.75	ดี	3.75	ดี
มาตรฐานที่ 4 มาตรฐาน ด้านการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม	4.09	ดี	4.09	ดี	4.09	ดี	4.09	ดี
ผลประเมิน 4 มาตรฐาน	3.69	ดี	3.84	ดี	3.76	ดี	3.90	ดี
มาตรฐานที่ 5 มาตรฐาน ด้านการพัฒนาสถาบัน และบุคลากร	3.79	ดี	3.88	ดี	4.00	ดี	4.27	ดี
มาตรฐานที่ 6 มาตรฐาน ด้านหลักสูตรและการ เรียนการสอน	3.00	พอใช้	3.00	พอใช้	3.33	พอใช้	3.33	พอใช้
มาตรฐานที่ 7 มาตรฐาน ด้านระบบการประกัน คุณภาพ	4.50	ดี	4.50	ดี	4.50	ดี	4.50	ดี
ผลประเมิน 7 มาตรฐาน	3.72	ดี	3.82	ดี	3.83	ดี	3.95	ดี
สรุปผลประเมิน(รับรอง/ รับรองแบบมีเงื่อนไข/ไม่ รับรอง)		รับรอง		รับรอง		รับรอง		รับรอง

มาตรฐานที่ 1 มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีงานทำอยู่ในเกณฑ์ดี เป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการ บัณฑิตส่วนใหญ่มีงานทำตรงตามสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา ผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิตพึงพอใจในคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา โดยเฉพาะด้านจริยธรรมและคุณธรรม และเสนอแนะให้พัฒนาในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ มหาวิทยาลัยควรมีระบบการติดตามการมีงานทำของบัณฑิต และความพอใจของผู้ใช้บัณฑิตอย่างเป็นระบบและครบทุกคณะให้มากขึ้น เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนคุณภาพบัณฑิตและปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

มหาวิทยาลัยได้ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยแก่บุคลากร เพื่อพัฒนางานวิจัยโดยการส่งไปอบรมและสัมมนาเพื่อให้สอดคล้องกับแผนงานด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัย มีการเผยแพร่ข้อมูลให้บุคลากรเห็นความสำคัญของการวิจัย เพื่อพัฒนางานการวิจัย และให้ความสำคัญกับการผลิตผลงานทางวิชาการและการวิจัยมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ มหาวิทยาลัยควรตั้งเป้าหมายการทำงานวิจัยให้สอดคล้องกับการพัฒนา คณาจารย์ยังมีการทำงานวิจัยน้อย ยังไม่ทั่วถึงทุกคณะวิชา และควรวิเคราะห์ว่ามีปัญหาใดบ้างที่อาจารย์ทำงานวิจัยน้อย นอกจากนี้ยังไม่มีการวิจัยที่จะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น จึงควรจัดอบรมการวิจัยให้แก่คณาจารย์ เนื่องจากส่วนใหญ่เป็นคนรุ่นใหม่ เพื่อให้คณาจารย์มีการผลิตผลงานทางวิชาการและขอตำแหน่งทางวิชาการในอนาคตให้มากขึ้น

มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านบริการวิชาการ

มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ในภูมิภาค จึงเป็นโอกาสในการส่งเสริมและสนับสนุนในการให้บริการ วิชาการแก่ชุมชนและยังไม่มีสถาบันการศึกษาเขตใกล้เคียง จึงสามารถกำหนดพันธกิจเพื่อบริการ วิชาการแก่สังคม/ชุมชนได้ดี มีความหลากหลายด้านวิชาการ อาทิ วิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี และนิติศาสตร์ แต่ยังคงขาด บุคลากรในการสนับสนุนเพื่อให้บริการแก่สังคมและคณาจารย์ที่มี ตำแหน่งทางวิชาการยังมีน้อย

ข้อเสนอแนะ มหาวิทยาลัยควรเพิ่มจำนวนบุคลากรให้เพียงพอ เพื่อสนับสนุนการบริการ วิชาการแก่สังคม/ชุมชน ควรจัดทำแผนงานด้านบริการวิชาการแก่สังคม/ชุมชนและกำหนดการเป็น กรรมการวิชาการ/วิชาชีพในระดับที่กว้างขวางและสูงขึ้นอย่างชัดเจน และควรสำรวจความต้องการ ของชุมชนเพื่อกำหนดเป็นแผนงานด้านบริการวิชาการแก่สังคม/ชุมชนในอนาคตอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ 4 มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยมีศักยภาพในการดำเนินกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มีศูนย์วัฒนธรรมทำหน้าที่ส่งเสริมงานด้านวัฒนธรรมร่วมกับสภาวัฒนธรรมอำเภออุทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งสามารถอำนวยความสะดวกต่อมหาวิทยาลัยในการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและมีแผนพัฒนาศิลปวัฒนธรรมให้เป็นศูนย์กลางการเผยแพร่และอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อสร้างสรรค์และส่งเสริมภูมิปัญญาไทยแก่ประชาชนในท้องถิ่น

มาตรฐานที่ 5 มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามแผนฟื้นฟูและพัฒนาปีการศึกษา 2548 มีการบริหารทรัพยากรที่ประหยัด เพื่อสร้างเสถียรภาพทางการเงินแต่ยังขาดบุคลากรที่มีความชำนาญรับผิดชอบการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน ทำให้การบริหารงานเกิดความล่าช้า โครงสร้างองค์กรยังไม่สามารถตอบสนองการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพได้ เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ ซึ่งอยู่ระหว่างแผนการฟื้นฟูและพัฒนามหาวิทยาลัยปี พ.ศ.2546-2550

ข้อเสนอแนะ มหาวิทยาลัยควรมีการประเมินโครงสร้างองค์กร และปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพในการบริหารงาน ควรจัดงบประมาณเพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศ ปรับแผนงานให้สอดคล้องกับงบประมาณ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายและแผนงาน ยังขาดความชัดเจนในส่วนของงานด้านต่างๆ ทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคและสับสนในการดำเนินงาน ควรมีระบบการติดตามงานและมีผู้รับผิดชอบที่แน่นอน และควรมีการประเมินการทำงานของแต่ละหน่วยงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้น

มาตรฐานที่ 6 มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยได้รับรองมาตรฐานการศึกษาในบางหลักสูตร มีการดำเนินงานในการประเมินผลการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสภาการณ์ มีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ใช้อุปกรณ์การสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความสนใจของผู้เรียน แต่ยังไม่มีการประเมินหลักสูตร และการวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะ มหาวิทยาลัยควรมีการประเมินหลักสูตรเพื่อการพัฒนา มีการวิจัยเพื่อปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรให้ทันสมัยและดำเนินการให้ได้รับการรับรองมาตรฐานทุกหลักสูตร

ส่งเสริมให้คณาจารย์ที่ยังขาดทักษะการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มหาวิทยาลัยควรสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ประโยชน์และค้นคว้าที่หลากหลาย

มาตรฐานที่ 7 มาตรฐานด้านระบบประกันคุณภาพ

มหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาคุณภาพภายใน การประเมินและติดตามคุณภาพ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและมาตรฐานการศึกษา ตลอดจนการเตรียมความพร้อมเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก แต่ยังคงขาดบุคลากรในการดำเนินงานประกันคุณภาพและยังขาดความเข้าใจการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อเสนอแนะ ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรมีความเข้าใจเรื่องการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างจริงจัง จัดอบรมบุคลากรด้านประกันคุณภาพการศึกษาในทุกระดับ เพื่อให้เกิดการควบคุมคุณภาพในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินภายในของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะเร่งด่วน 3 ประการ

- 1 จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาคุณวุฒิและส่งเสริมให้มีการขอดำรงตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้งดำเนินการให้บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมและในงานที่รับผิดชอบ
- 2 ดำเนินการให้หลักสูตรที่ยังไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน (ยกเว้นหลักสูตรที่เปิดใหม่และยังไม่ถึงเวลาที่จะรับรองมาตรฐานหลักสูตร) ให้ได้รับการรับรองมาตรฐานหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พศ 2548 หรือตามเกณฑ์มาตรฐานที่สภามหาวิทยาลัยจัดทำตามเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด
- 3 จัดทำ Roadmap เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการทำวิจัย สรรหาแหล่งสนับสนุนงานวิจัยสำหรับคณาจารย์